„Gazeta Lwowska“ z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjatkiem świat uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy“.
Prenumerata wynosi z przesyłka pocztowa na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiac 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł na kwartał 3 złr., na miesiac 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy“ osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 29. Środa 5. Lutego 1868. Rok wydania 58.

Część urzędowa.

Obwieszczenie.

Z końcem stycznia 1868 było w obiegu:

A. według wykazów prowadzonych w uprzyw. austryackim banku narodowym, obecnie sprawdzonych:

1. Częściowych przekazów hipotecznych:

a) opiewających na monetę konwencyjną 13.150 złr., t. j. w walucie austryackiej 13.807 złr. 50 c.

b) opiewających na wal. austr. 99,411.050 złr. — c.

	złr.	c.
razem . .	99,424.857	50

2. Banknotów jedno- i pięcioreńskowych uznanych za noty państwa: jednoreńskowych 20,841.135 szt., t. j. 20,841.135 złr., pięcioreńskowych 2,932.901 szt., t. j. 14.664.505 złr., razem 23,774.036 szt., t. j. . . . . . 35.505.640 —

B. Formalnych not państwa wydanych z zamknięcia przez podpisaną komisyę: jednoreńskowych 57,177.540 szt., t. j. 57.177.540 złr., pięcioreńskowych 22,811.783 szt., t. j. 114,058.915 złr., pięćdziesięcioreńskowych 1,834.627 sz. t. j. 91.731.350 złr., razem 81,823.950 szt., t. j. . . . . 262,967.805 —

Ogółem . . 397,898.302 50

Z komisyi do kontroli długu państwa.

Wiedeń, 1. lutego 1868.

(Stan papierowej monety zdawkowej w obiegu będącej.)

Ogólna suma papierowej monety zdawkowej wydanej po koniec stycznia 1868 wynosiła (wraz z zapasami znajdującemi się we wszystkich kasach państwa lub na przesyłce z jednej kasy do drugiej) 12,378.931 złr. 45 c. w. a.

Ogólna suma długu bieżącego w notach państwa i papierowej monecie zdawkowej, wynosiła zatem z końcem stycznia 310,852.376 złr. 45 c.

Z powodu pomnożenia sumy papierowej monety zdawkowej o 378.931 złr. 45 c. wyjęto z obiegu odpowiednią sumę w notach państwa.

Z c. k. ministeryum skarbu dla całego państwa.

Wiedeń 1. lutego 1868.

Dnia 1. lutego b. r. odbyło się 16. losowanie seryi 5 proc. pożyczki loteryjnej z r. 1860 i wyciągnięto następujące 60 numerów seryi:

Numera wylosowanych 60 seryi:

44, 510, 1019, 1126, 1476, 1824, 1892, 2263, 2863, 3103, 3155, 3917, 3963, 4033, 4148, 5249, 5755, 5944, 7262, 7996, 8401. 8538, 8693, 9391, 9421, 9703, 10.359. 11.016. 11.179, 12.111, 12.222, 13.362, 14.225, 14.595, 14.763, 14.799, 15.262, 15.576, 15.868, 15.962, 15.980, 16.212, 16.968, 17.156, 17.172, 17.191, 17.198, 17.470, 17.637, 17.848, 17.868, 18.358, 18.386, 18.932, 18.939, 19.125, 19.457, 19.745, 19.767, 19.846.

Ciągnienie numerów wygrywających obligacyi w tych seryach zawartych odbędzie się dnia 1go maja 1868.

Z c. k. dyrekcyi długu państwa.

Część nieurzędowa.

Dnia 2. b. m. komisya budżetowa węgierskiej delegacyi stanowczo się ukonstytuowała, t. j. rozdzieliła się na trzy sekcye dla budżetu spraw zewnętrznych, finansów i wojny i wybrała przewodniczących i sekretarzy. Sekcya spraw zewnętrznych wybrała hr. Orczy przewodniczącym, Franciszka Pulszkyego sprawozdawcą, sekcya finansowa Władysława Szögyenyi-Morich przewodniczącym a L. Horvatha sprawozdawcą, a sekcya dla budżetu wojskowego i marynarki, barona G. Senyey przewodniczącym a Kerkapolyego sprawozdawcą w budżecie armii, Antoniego Zichy zaś w budżecie marynarki. Sekcya dla budżetu spraw zewnętrznych rozpoczęła już dn. 3. b. m. swoje obrady, sekcya finansowa zaś dnia 4., podczas kiedy sekcya dla budżetu wojennego dopiero dzisiaj prace swoje ma rozpocząć. Sekcya ta zamierza, jak donosi „Debatte“, pierwej na plenarnem posiedzeniu komisyi budżetowej interpelować kanclerza państwa br. Beusta względem ogólnej sytuacyi europejskiej, aby się do tych objaśnień, które od kanclerza otrzyma, przy ocenieniu pojedyńczych pozycyi budżetu wojskowego zastosować. Propozycyę tę miał postawić Ghyczy, którą sekcya jednogłośnie przyjęła, i dla tego plenarne posiedzenie komisyi budżetowej w tych dniach się zbierze.

Komisya budżetowa delegacyi Rady państwa prawdopodobnie nie będzie się mogła zebrać na posiedzenie plenarne przed piątkiem. Najprzędzej miała zdać sprawę z swoich czynności ta sekcya, której poruczono budżet spraw zewnętrznych, i której referentem jest br. Eichhoff. We środę miał zdawać sprawę z budżetu wojskowego Dr. Demel, a we czwartek miał Hock referować sprawy finansowe i kontroli. W piątek więc mogłoby się już zebrać pełne zgromadzenie. Księga czerwona miała być przedłożoną już we wtorek.

Prezydent delegacyi rady państwa hr. Antoni Auersperg wyjechał w sprawach familijnych na kilka dni z Wiednia.

Dzienniki wiedeńskie donoszą, że sekcya komisyi budżetowej rady państwa, wybrana do strutynowania wydatków na wspólne ministerstwo spraw zewnętrznych, odbyła kilka posiedzeń i prawie już ukończyła swoją pracę. Rezultaty obrad tej sekcyi nie kwalifikują się jednakże z samej natury rzeczy do publikowania, tylko tyle więc wiadomo, że położona w tym budżecie cyfra 500.000 złr. na wydatki tajne, ma być bez uszczerbku polecona do przyjęcia plenum komisyi, a to głównie jako dowód zaufania ku teraźniejszemu ministrowi spraw zewnętrznych i kanclerzowi państwa br. Beust, i że od ogólnej sumy tego budżetu, wynoszącej 4,425.600 złr. proponowano tylko odtrącenie 60.000 złr.

Podajemy poniżej sprawozdania z dwóch ostatnich posiedzeń delegacyi węgierskiej odbytych dnia 31. z. m. i dn. 1. b. m.:

Posiedzenie szóste. Z ministrów obecni hr. Andrassy, Lonyay, hr. Festeticz i Gorove.

Prezes Somsich donosi, że nadeszły odpowiedzi ministerstwa wspólnego na interpelacye Kerkapolyego i Ghyczego. (Halljuk! słuchajcie).

Sekretarz Horwath czyta:

I. „Odpowiedź na interpelacyę pierwszą przez członka delegacyi węgierskiej Karola Kerkapolyego w jego i towarzyszy imieniu wniesioną, a dotyczącą nazw używanych przez ministrów wspólnych:

W budżecie przedłożonym delegacyi wysokiego sejmu węgierskiego użyto wyrazów: „ministerstwo wspólne“ i „ministrowie wspólni“, stosownie do osnowy XII. artykułu węgierskiego z r. 1867.

Jeżeli się w przedłożeniach dla delegacyi reprezentowanych w radzie państwa krajów i królestw znachodzą wyrazy: „ministerstwo państwa“ i „ministrowie państwa“, nie zamierzono przeto użyć nazw, niezgodnych z konstytucyjną samodzielnością Węgier.

Wspomniony wyraz uważano owszem w języku niemieckim za identyczny z słowami: „Obu częściom monarchii wspólne sprawy.“

Zaprzecza się zatem stanowczo, aby ministrowie chcieli przeto rozszerzyć zakres działania po nad sprawy wspólne.“

II. Odpowiedź na drugą interpelacyę Karola Kerkapolyego, członka delegacyi węgierskiej, względem organizacyi ministerstwa wspólnego:

Ministeryum wspólne zaraz po ukonstytuowaniu się z własnej inicyatywy weszło w układy z królewsko-węgierskiem ministerstwem, aby pozyskać osobistości odpowiednie celem umożebnienia bezpośrednich stosunków między ministerstwem wspólnem a delegacyą węgierską pod względem językowym.

Okoliczność, że w tej mierze żadnego jeszcze nie osiągnięto skutku, należy przypisać trudnościom w wykonaniu.“

III. „Odpowiedź członkowi delegacyi Kolomanowi Ghyczemu i jego towarzyszom, którzy podpisali interpelacyę wniesioną przez niego do ministrów budżet przedkładających.

Co do dwóch pierwszych punktów ministeryum odwołuje się do złożonych właśnie oświadczeń.

Co się zaś tyczy mianowania wspólnego ministra wojny, o którym nie masz wzmianki wyraźnej w XII. artykule ustawy węgierskiej 1867 r., następującą ministeryum daje odpowiedź:

Zważywszy, że §. 27 XII. artykułu ustawy z r. 1867 wyraźny zawiera przepis, aby dla spraw, nie wchodzących ni w zakres oddzielnego rządu krajów korony węgierskiej, ni reszty krajów N. Pana ustanowiono ministeryum wspólne;

zważywszy, że sprawy wojskowe w §. 9. tejże ustawy — pod ograniczeniami w następnych §. 10 i 11. — za wspólne są uznane;

zważywszy dalej, że stosownie do §. 15. wspomnionej ustawy wydatki na potrzeby wojenne również są wspólne, zaś stosownie do §. 40. ministerstwo wspólne przedkłada delegacyi budżet wspólny;

duch artykułu XII. ustawy z r. 1867 nie tylko nie wyklucza, ale owszem wymaga ustanowienia wspólnego ministra wojny.

J. C. K. Apost. Mość przelewając pełnienie przynależnych mu na mocy przerzeczonej ustawy praw i czynności na odpowiedzialnego ministra, dał tem samem nowy dowód najwyższego konstytucyjnego usposobienia.

Dla tego nominacya wspólnego ministra wojny żadnej nie może wzniecić obawy, zwłaszcza, że §§. 12., 13. i 14. artykułu ustawy z r. 1867 zawierają przepisy, które ze względu na sprawy wojskowe wchodzą w zakres węgierskiej legislatywy i rządu, a ustanowienie systemu obrony przysłuża właśnie tejże legislatywie nieograniczenie na podstawie przytoczonych właśnie ustaw.

Kerkapolyi: Odczytana właśnie odpowiedź ministerstwa wspólnego na wniesioną przez nas interpelacyę mówi, że ministeryum uważa obie nazwy za identyczne. W skutek oświadczenia tego, kwestya straciła wszelką wagę polityczną, i zamieniła się w li gramatykalną. Dla tego jestem zupełnie zadowolony z odpowiedzi tak na ten punkt, jak niemniej i na drugi, z którego widoczną jest, że tylko trudności w wykonaniu spowodowały opóźnienie się organizacyi w ministeryum wspólnem. (Oklaski).

Ghyczy: Nie znam nic łatwiejszego, jak umotywować interpelacyę swoją i mieć mowę o odpowiedzi ministeryalnej.

Możnaby wreszcie dowieść, że sprawa ta nie jest prostym sporem gramatykalnym. Lecz ważność przedmiotu, nowość położenia delegacyi, ograniczone jej prawa, wszystko to zdaniem mojem wymaga, aby każdy krok w tej sprawie po dojrzałej zrobiono rozwadze.

Dla tego mam zaszczyt oświadczyć w mojem i moich towarzyszy imieniu, iż po dojrzałym namyśle wkrótce przedłożymy albo oświadczenie albo wniosek, któryby się może okazał potrzebnym w skutek tej odpowiedzi. (Oklaski).

Prezes: Na porządku dziennym jest budżet, przedłożone przez ministerstwo wspólne.

Hr. Juliusz Szapary wnosi, aby delegacya wybrała komisyę budżetową z 29 członków złożoną.

Prezes zapytuje się, czy wybór ma nastąpić dziś lub jutro.

Ghyczy żąda, aby głosowano.

Większość jest wprawdzie za natychmiastowym wyborem, lecz nie ma większości bezwzględnej wszystkich członków delegacyi, ponieważ lewica się wstrzymała od głosowania.

Prezes wśród oklasków rozstrzyga, aby się wybór komisyi nazajutrz odbył.

Koniec posiedzenia o pół do 3ciej po południu.

Siódme posiedzenie (w sobotę). Z ministrów obecni: bar. Beust, hr. Andrassy, Lonyay, Gorove i hr. Festeticz.

Ghyczy: Szanowna delegacyo! Wspomniałem na ostatniem posiedzeniu, że przy najbliższej sposobności złożymy oświadczenie na odpowiedź, udzieloną przez ministerstwo wspólne na interpelacyę naszą. Mam więc zaszczyt to uczynić w mojem i moich towarzyszy imieniu.

Co się tyczy punktu pierwszego, t. j. używanej przez ministerstwo nazwy:

Zważywszy, że szanowne ministerstwo w odpowiedzi swej oświadczyło, iż używają wspomnionej nazwy, uważa słowo: „państwo“ za identyczne z słowem: „monarchia“, co także i naszem zdaniem odpowiada faktycznemu stanowi rzeczy;

Zważywszy dalej, że wedle oświadczenia swego, ministerstwo nie zamierzyło przez to używać nazwy, niezgodnej z konstytucyjną samodzielnością Węgier, i odsuwa od siebie przypuszczenie, jakoby chciało rozszerzyć zakres działania po nad sprawy wspólne, zważywszy nakoniec, że w przedłożeniach dla komisyi naszej używa odpowiedniej ustawie nazwy: „ministerstwo wspólne“;

Uważamy odpowiedź tę za zadawalającą, i to już ze względu na ograniczony ustawą zakres działania delegacyi.

Co do drugiej części interpelacyi naszej względem członków ministerstwa wspólnego:

Uznajemy trudności z początku, i po oświadczeniu szanownego ministra oczekujemy, że jak najspieszniej uczyni zadość prawnym żądaniom krajów korony węgierskiej.

Co do punktu trzeciego interpelacyi naszej względem wspólnego ministra wojny:

Zważywszy, że także i ministerstwo wspólne uznaje, iż wszystkie sprawy wojskowe, które wedle ustawy należą do zakresu działania rządu i legislatywy węgierskiej, tejże i nadal wyłącznie zostawione będą;

Zważywszy dalej, że w skutek przedłożenia ministeryalnego z dnia 20. stycznia b. r. stoimy w przededniu zaprowadzenia nowego systemu obrony, a ustanowienie systemu tego w całym obrębie należy do zakresu działania legislatywy;

Zważywszy, że budżet ten w myśl wspomnionego przedłożenia ministeryalnego, ma tylko cechę przechodnią;

Nie możemy żadnej i co do tej części odpowiedzi ministeryalnej poczynić dalszej uwagi. (Żywe oklaski).

Proszę oświadczenie moje zapisać do protokołu.

P r e z e s: Na porządku dziennym jest wybór komisyi budżetowej.

Delegat Lator wnosi, aby wybrano do tej komisyi 30 członków. (przyjęte).

Po krótkiej dyskusyi, delegacya postanowiła zebrać się wieczorem na drugie posiedzenie, aby poznać rezultat głosowania.

Następuje sprawozdanie stałej komisyi budżetowej o własnych wydatkach delegacyi. Oprócz dyet (codziennie 10 złr. 50 c. dla każdego z członków) delegacya węgierska potrzebuje od 16. stycznia do 15. lutego sumy 5470 złr. na stenografów, urzędników, służbę, opał, światło i druki.

Ósme posiedzenie (w sobotę wieczór).

Prezes oznajmia rezultat głosowania. Oddano 52 kartek.

Do komisyi budżetowej zostali wybrani:

Z członków delegacyi z izby wyższej: baron Paweł Sennyey, hr. Antoni Szeczen, hr. Juliusz Szapary; baron Władysław Szögönyi, hr. Emeryk Szechenyi, baron Albrecht Liptay, hr. Józef Palffy, hr. Jerzy Karolyi, nadżupan Ludwik Tisza;

Z stronnictwa Deaka: Leopold Fülöp, Antoni Czengery, Ludwik Horvath, hr. Wolfgang Bethlen, hr. Antoni Zichy, Szczepan Bitts, August Tréfort, baron Albert Orczy, Karol Kerkapolyi, baron Gabryel Kemeny, Aureli Maniu, Franciszek Pulszky, Józef Bano, Gabryel Lator, Akos Radicz;

Z lewicy: Koloman Ghyczy, Samuel Bonis, Emeryk Ivanka, Maurycy Perczel, Gabryel Varady, baron Ludwik Simonyi.

Do komisyi weszli kandydaci, których wspomnione stronnictwa same postawiły.

Zaraz po posiedzeniu wydział budżetowy ukonstytuował się i obrał przewodniczącym barona Pawła Sennyego, zaś sekretarzem Ludwika Horwatha, poczem postanowił podzielić się na trzy sekcye, wojenną, finansową i sekcyę dla spraw zagranicznych. Do pierwszej ma należeć 16tu członków, a do drugiej i trzeciej po 7 członków.

Następne posiedzenie delegacyi węgierskiej nie oznaczone.

O z a k r e s i e d z i a ł a n i a w s p ó l n e g o m i n i s t r a f i n a n s ó w pisze „Naplo“ co następuje: Za bezwarunkowo wspólne sprawy uznaje konstytucya tylko sprawy zewnętrzne i obrony państwa, t. j. armii. Sprawy finansowe, łączą się z dwoma poprzedzającemi działami tylko pod pewnemi ograniczeniami, t. j. o tyle, że tylko te wydatki uważają się za wspólne, które zostały użyte na wspólne sprawy. W ustawie nie ma także wyraźnie mowy o trzech ministrach, lecz tylko w ogóle „o wybraniu wspólnego ministerstwa dla spraw wspólnych.“ Pozostawiono naumyślnie tę lukę, żeby ją następnie stosownie do potrzeby zapełnić. Tak np. mogłoby być uznane za stosowne zamianować jeszcze oprócz tych dwóch ministrów finansów jeneralnego płatnika, któryby odbierać i wypłacać sumy zawotowane dla spraw wspólnych. Jednak §. 41. artykułu XII. ustawy powiada wyraźnie, że miesięczne raty kwoty mają być wydawane „wspólnemu ministrowi finansów,“ a zatem nie ulega żadnej wątpliwości, że zamianowanie wspólnego ministra finansów odpowiada zupełnie myśli ustawy. Chodzi tedy kwestya tylko o to, jaki ma być zakres działania tego ministra, o czem także poucza ustawa.

1. Wspólny minister finansów ma układać pozycye wspólnego budżetu i przedkładać je obudwom delegacyom, o tyle też zostaje on w solidarności z wspólnem ministerstwem a do pewnego stopnia także z osobnemi ministerstwami, jak to wynika z §. 40;

2. jedynie wspólny minister finansów ma przyjmować kwoty od obu ministrów finansów;

3. odpowiedzialnym jest użycie tych sum i składa z nich rachunki.

4. ma przyjmować spłaty do długów państwa.

5. ma administrować dług bieżący i nakoniec

6. należą do zakresu tego ministerstwa nowe wspólne operacye kredytowe

---

JE. Dr. H a s n e r, nowy minister dla wyznań i oświaty stara się podnieść ministerstwo swoje przez wypracowywanie i przedkładanie projektów do ustaw, które odpowiadają duchowi liberalizmu i orzeczeniom ustaw zasadniczych państwa. W ministerstwie rozwija się niezmordowana czynność wszyscy referenci bowiem zajęci są przysposabianiem i opracowywaniem potrzebnych materyałów. Minister Hasner zamierza bowiem przedłożyć projekt do ustawy dla rozmaitych wyznań radzie państwa zaraz po jej powtórnem zebraniu się. W zasadzie zgadza się ona z projektem do ustawy wypracowanym przez komisyę izby deputowanych, tylko niektóre punkta zostały zmienione i cokolwiek uzupełnione ze względu na nowsze wypadki i na praktyczne zastosowanie, na co w projekcie komisyi nie zwrócono uwagi. Projekt do ustawy o szkołach ludowych, który minister także postanowił przedłożyć radzie państwa, jest już wykończony. Wychodzi on z tych samych zasad, na których opierają się szkoły ludowe szwajcarskie i belgijskie, i dlatego odpowie prawdopodobnie wszystkim wymaganiom liberalnej ustawy o szkołach ludowych. Przedłożenie to pochwaliło także wielu ludzi fachowych, których zdania zasięgał minister. Prócz tego pracuje jeszcze minister, jak się dowiaduje „Pr.“, nad projektem względem ustanowienia rad szkolnych krajowych, powiatowych i gminnych, który to projekt ma być przedłożony sejmom krajowym zaraz po zebraniu się tychże.

Nadzieja trwałego polepszenia s t o s u n k ó w p r u s k o - a u s t r y a c k i c h i wzajemnego zbliżenia się obu tych państw co raz więcej zyskuje podstawy i nawet w Berlinie poczynają już wierzyć w to zbliżenie. Tak i „Weser Ztg.“ zamieszcza artykuł w tym duchu, który da się streścić w następujących słowach: „Niemcy połączone z Austryą nie potrzebują się niczego obawiać ze strony Francyi; Austrya zaprzyjaźniona z Niemcami nie potrzebuje lękać się pogróżek Rosyi. Pokój europejski będzie zapewniony, jeżeli we Wiedniu pojmą tę prawdę i stosownie działać będą.“ Może być, że pokojowe doniesienia z Paryża i uspokajające wieści z Petersburga wpływają na to, że w obu stolicach uznają słuszność tego zapatrywania się.

„Patrie“ podaje artykuł, który odpiera zarzut uczyniony rządowi f r a n c u s k i e m u jakoby przez zakupno znacznej ilości koni w Węgrzech wyrządzał szkodę produkcyi koni we własnym kraju. Minister wojny kazał zakupić w Węgrzech nie 10.000, jak mówiono, lecz tylko 3187 koni. Nie jest także prawdą, że przy zakupnie tych koni zawiedziono się w oczekiwaniach. Konie te, które zaraz rozdzielono między kilka pułków lekkiej jazdy, okazały się pod każdym względem bardzo dobremi.

„Patrie“ donosi, że w P a r y ż u odbywały się dnia 31go z. m. i dnia 1go b. m. przed południem nadzwyczajne posiedzenia rady ministrów i rady tajnej.

„Moniteur de l' armée“ potwierdza, że francuski korpus expedycyjny w Rzymie zredukowany został na jednę dywizyę pod rozkazami jenerała Dumont.

Na posiedzeniu francuskiego ciała prawodawczego w dniu 1go b. m. Nogent Saint Laurent utrzymywał, że ustawa prasowa nie zasługuje na zarzuty ani opozycyi, ani większości. Dyskusya nad artykułami nastręczy sposobność udowodnienia tego.

Baroche protestuje podobnież przeciw zarzutom co do ustawy. Ustawa jest wierna zasadom liberalnym z r. 1789, ale zachowuje dostateczną represyę. Rząd będzie badał troskliwie wszystkie poprawki; potrzeba, aby izba wzięła projekt ustawy pod ścisłą obradę nim się o jego losie wyrazi. Baroche kończy: głos narodu nie jest reprezentowany w prasie, lecz w ciałach wyborczych.

Picard dziękuje panu Gonin za obronę ustawy i mówi, że przyjęcie ustawy niezbędnem jest teraz gdy upadł dekret z r. 1852. Protestuje przeciwko zakazowi, który rozszerza milczenie po za obrębem izby. Na tem skończyła się debata jeneralna.

Dnia 3go b. m. odbywała się obrada nad poprawką Olliviera.

„France“ dowiaduje się, że zgromadzenie deputowanych większości pod prezydencyą Hieronima Davida uchwaliło głosować przeciwko ustawie prasowej. Obawiają się, aby ta okoliczność nie spowodowała rząd do cofnięcia ustawy.

„Monitor wieczorny“ rozpoczyna swój artykuł tygodniowy jak następuje: „W ogólnem zachowaniu się mocarstw europejskich można na teraz dostrzedz w ogóle zgodliwy sposób myślenia i pokojowe dążności. Reformy militarne, któremi się różne państwa zajmują, trzeba, jak słusznie lord Stanley w Bristolu powiedział nie jako groźby, lecz jako środki ostrożności uważać. We Włoszech zdaje się, że partya rewolucyjna odwagę straciła, a rozprawy budżetowe we Florencyi nie przerywano żadnemi oskarżeniami politycznemi. Gabinety wiedeński i berliński utrzymują teraz stosunki, które mają cechę uprzejmości. Oficerowie wysłani przez Króla Wilhelma na pogrzeb Cesarza Maxymiliana doznali u Cesarza Franciszka Józefa najlepszego przyjęcia. Prasa tak w Prusiech jak i w Austryi przemawia zupełnie umiarkowanie. Im więcej rządy i narody się zastanawiają, tem więcej wystrzegają się przesadzonych żądań, a zapewniając umiarkowaniem swem ogólny pokój, uznawają, że w teraźniejszym stanie cywilizacyi pokój jest dla nich interesem i obowiązkiem.“ Następnie wyraża się „Monitor wieczorny“ z wielką sympatyą o w ę g i e r s k i e j p o ż y c z c e. Przedłożywszy warunki tejże powiada dalej: „Węgry przywiązywały wielką wagę do przeprowadzenia tej pożyczki, której zadaniem jest odświeżyć ekonomiczne położenie kraju, w którym ziemia nadzwyczaj bogata oczekuje tylko natężenia ludzi i rozwoju industryi, aby nieść wszelkie owocy, jakich zarody w sobie ukrywa.“

Redaktorowie skazanych dzienników paryskich mieli naradę, w której wzięli udział p. Girardin i wielu innych publicystów. Co w tem zgromadzeniu uradzono, okazuje się z następującego artykułu dziennika „Avenir national“ „Dziesięć skazanych dzienników wnoszą apelacyę. Co się nas dotyczy, to oczekując

wyroku wyższego sądu, postanowiliśmy postąpić tak, jak nam to wyrok. któryśmy otrzymali. nakazuje. Ponieważ uznajemy się niezdolnymi, byśmy mogli rozprawiać nad mowami mianemi w obydwu izbach. je osądzać lub oceniać bez narażenia się na nowe prześladowania i nowe skazania postanowiliśmy więcej tem się nie zajmować, nad czem w senacie i w ciele prawodawczem rozprawiano, albo co się tamże dzieje. Na teraz ograniczymy się na podawaniu ogłoszeń publicznych do wiadomości. Inne skazane dzienniki, jak sądzimy, postanowiły to samo. Takiem jest położenie dzienników francuskich w rok po ogłoszeniu listu, który nam liberalne reformy oznajmił, i w chwili, w której rozpoczyna się rozprawa w ciele prawodawczem nad ustawą prasową." — Redaktorowie dzienników niezawisłych wezmą udział w zebraniu członków lewicy u p. Marie, aby zaopatrzyć organa swego stronnictwa w izbie w potrzebne instrukcye.

Włoskie dzienniki z dnia 1go b. m. donoszą, że zaślubiny królewicza Humberta odbędą się dnia 26. kwietnia.

„Italie" pisze, że jenerał Dumont miał przybyć dnia 3go b. m. do Civitavecchii. Wojska francuskie, które mają odpłynąć do Francyi, zaczną wkrótce wsiadać na okręty.

„France" zbija pogłoskę, która rozbiegła się była po dziennikach przed kilkoma dniami, jakoby w Hiszpanii nowe przygotowywało się powstanie. W Hiszpanii przeciwnie panuje najzupełniejszy spokój i Narvaez szczyci się powszechnem zaufaniem.

Kronika.

Jego Exc. pan minister rolnictwa hr. Alfred Potocki przybył wczorajszym wieczornym pociągiem kolei żelaznej do Lwowa. W dworcu kolei powitała Jego Excelencyę deputacya Rady miejskiej z burmistrzem na czele.

(Meteor), który był widziany we Lwowie i w Krakowie d. 30. stycznia o 7ej wieczorem, dostrzeżony był jak „Czas" donosi na wielu odległych punktach Europy. W Warszawie widziano go jako kulę ognistą, pędzącą od strony południowo-zachodniej ku północno-wschodniej. Z początku błyszczała światłem białem, potem czerwonawem, wreszcie rozprysła się na kilka części z niezmiernej siły światłem, tak iż cały widnokrąg został oświetlony. Przebieg kuli ognistej trwał 4 sekundy, następnie w $3^1/_2$ minut dał się słyszeć silny i przeciągły huk podobny do grzmotu. W Wiedniu widziano ten meteor przed 7mą w postaci kuli niebiesko płonącej, która znikła przy huku piorunowym.

O tem samem piszą do „Czasu" z Ropczyc pod d. 31. z. m. Wczoraj o kwadrans na ósmą wieczorem wielka trwoga ogarnęła mieszkańców naszego miasteczka. Blask niezwykły w pierwszej chwili sprawił domniemanie, że miasto w kilku miejscach zapalono; złudzenie trwało parę sekund, a jak naoczni świadkowie twierdzą, był to niezwykły spadający meteor w kształcie kuli ognistej zapadłej w stronie północnej. Zjawisko widziano na kilka mil w okolicy.

— „Czas" donosi: że za powodem prezydenta miasta Krakowa Dra Ditla utworzył się d. 14. października r. z. Komitet założycieli Towarzystwa gimnastycznego, pod nazwą Orła Białego, a składający się z pp. Dra Ditla, prezydenta miasta, Dra Machalskiego adwokata, X. Leopolda Górnickiego kan. katedr. krak., Henryka Kieszkowskiego dyrektora Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń, Hipolita Witowskiego, Władysława Rozwadowskiego prof. instytutu technicznego, Wincentego Eminowicza naczelnika straży ogniowej ochotniczej i Mikołaja Jawornickiego. Komitet pomieniony przedłożył władzy krajowej statuta Towarzystwa, które pod d. 14. stycznia do l. 80396 otrzymały zatwierdzenie ze strony Namiestnika.

— Podług „Gazety wiedeńskiej", ogłaszającej ciągle nazwiska przemysłowców, których płody znalazły uznanie na międzynarodowej wystawie paryskiej, otrzymali z Galicyi i Bukowiny zaszczytną wzmiankę: bracia Vogt w Biały, H. Hanicki we Lwowie, miasto Trembowla, hr. Kazimierz Wodzicki w Olejowie, hr. Aleksander Branicki w Suchy, Aurelia Mikuliczowa w Czerniowcach, Erazm Wolański w Husiatynie, Towarzystwo gospodarskie we Lwowie, L. M. Baczewskiego wdowa i synowie we Lwowie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

Lwów, 4. lutego. Na tutejszej giełdzie płacono pszenicę jarą korzec 164 ℔ effekt. z dosypem do 170 ℔ 12 złr. 40 c.; żyto prima korzec 160 ℔ netto 8 złr. 40 c., secunda korzec 160 ℔ netto 8 złr. 15 c.

Ostatnia poczta.

Kraków, 3. lutego. „Czas" donosi: Dziś o godzinie 1szej z południa komitet wraz z wielu członkami Towarzystwa rolniczego, udał się do J. E. Alfreda hr. Potockiego ministra rolnictwa. Prezes Henryk hr. Wodzicki powitał go w imieniu Towarzystwa, jako pierwszego ministra rolnictwa w Austryi, upatrując szczęśliwą wróżbę dla stosunków rolniczych w naszym kraju w tem, że Najj. Pan powołał na to wysokie stanowisko rodaka naszego i ziemianina. Dodał, że dla tego byłoby zbytecznem wyliczać przed nim wszystkie dolegliwości, ciężary i trudności, jakie dotąd postęp rolniczy u nas tamowały. Ograniczył się przeto na wyrażeniu życzenia, ażeby władzę mu powierzoną minister mógł wykonywać szczęśliwie i skutecznie. Ze strony zaś Towarzystwa ofiarował wszelką gotowość w popieraniu jego dla kraju zbawiennych zamiarów.

Dziękując za te wyrazy życzliwości, hr. Alfred Potocki oświadczył, że zaraz od pierwszej chwili, jak łaską Najjaśn. Pana na stanowisko ministra rolnictwa powołany został, obok ogólnej sprawy mu powierzonej stało mu ciągle na myśli, jakim sposobem przyjśćby można w pomoc interesom rolniczym kochanego naszego kraju. Trudności są wielkie, rzekł p. minister, ale największą jest brak funduszów jako dźwigni dla rolnictwa. Na pytanie stawione przy objęciu posady, jakim budżetem na rzecz rolnictwa będzie mógł rozporządzać, odebrał odpowiedź, z której wnosić może, iż jakkolwiek fundusze nie są do wynalezienia łatwe, jednakowoż znajdą się takie, któreby do rolnictwa skierowane być mogły. Ma bowiem p. minister nadzieję, że budżet, jaki dla swego ministerstwa Radzie państwa przedłoży, przez nią przyjęty zostanie. Za pomocą tego budżetu rozpocząć się dadzą usiłowania, które na drodze ulepszeń w rolnictwie krajowem za najpilniejsze i najważniejsze uważa, a w ich liczbie są szkoły rolnicze, stacye chemiczne, chów bydła itd. Ważną również jest rzeczą i stroną zadania nieposlednią, ażeby fundusze, jakiekolwiek one będą, użyte były właściwie i skutecznie. Aby zaś przeszkodzić temu, co się tak często zdarzało, dodał p. minister, że fundusze dla braku kontroli i stosownego ich zarządu marniały, należy powołać do współdziałania ludzi i instytucye krajowe, a tem samem znające należycie stosunki i środki celom odpowiednie. Przyjmuje więc z wdzięcznością ofiarowaną sobie pomoc i na nią liczyć będzie.

Wiedeń, 4. lutego. Księga czerwona obejmująca 158 dokumentów ministerstwa spraw wewnętrznych rozdana była przez prezesów obu delegacyi wraz z przedstawieniem, między członków. Przedstawienie podzielone jest na cztery działy. Pierwszy tyczy się spraw niemieckich i zawikłania o Luxemburg; drugi spraw włoskich, a mianowicie kwestyi rzymskiej; trzeci spraw wschodnich czwarty spraw handlowo-politycznych.

Wiedeń, 4. lutego. „Debatte" dzisiejsza dowiaduje się, że Anglia wstawia się u Austryi, Francyi, Rosyi i Włoch za powstrzymaniem przewozu wychodźców kreteńskich do Grecyi.

Florencya, 3. lutego wieczór „Correspondance italienne" zapisuje pogłoski dzienników o zmianie ministeryum. List z Rzymu mówi o nowej schadzce reprezentantów książąt wydziedziczonych u króla Franciszka neapolitańskiego celem porozumienia się nad wspólną polityką.

Konstantynopol, 3. lutego. Sułtan przyjmował posła pruskiego jako reprezentanta Związku Niemiec północnych.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 4. lutego.

Hotel europejski: PP. Kapliński Bol., z Polski. — Lisowski R., z Jaxmanicy. — Myslowski Aot., z Koropca. — Rozłucki K, z Czarnokońca — Smarzewski Alex., z Kobyla.

Hotel Langa: Aslan Kaj. i Tabora Jerzy, z Bukowiny. — Smolski J., z Waszkowie.

Hotel angielski: Reindl A, c. k. major, z Wolicy. — Bogusz St., z Tarnowa. — Mrozowicki J., z Stanisławowa. — Torosiewicz M., z Połtwy

Hotel Krakowski: Osiecki A, z Rajca. — Stobiecki L., z Berteszowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 4. lutego.

PP.: Mally M, c. k. major, do Wołowy. — Ohtapowicz Mik., c. k. podporucznik, do Złoczowa. — Borman Jan, do Jarosławia. — Br. Geminger Eb, do Rudna. — Grocholski J., do Oserdowa. — Br. Horoch E., do Piskorowic. — Hulimka T., do Chłopiatyna. — Obertyński K., do Udnowa. — Obertyński L, do Stronibab. — Polański T., do Rudna. — Ks. Sanguszko Paweł, do Tarnowa. — Szymanowski Fr., do Bobiatyna. Stecki Ad., do Środopolec.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 4. lutego 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324 71	+ 1.°2	73.	Pn. m.	2
2. god. po poł.	325 40	+ 1.7	64.	Z. sil.	3
10. god. wiecz.	326 33	+ 0.2	78	Z. „	9

W nocy śnieg 1.·56.

TEATR.

Dziś (przed. polskie). **„Równy Wojewodzie."** obraz dramatyczny z 18. wieku w 5 aktach przez J. J. Kraszewskiego.

Odpowiedzialny redaktor **Adolf Rudyński**

Kurs giełdy Lwowskiej.

Dnia 4 lutego.

	płacą zł.	płacą c.	żądają zł.	żądają c.
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	200	50	201	50
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej	170	50	171	0
„ banku hipotecznego galic.	72	0	73	—
„ papierni czerlańskiej po 200 złr. w. a.	—	—	—	—
Listy zast. Tow. kred. gal. w m. k. (bez kup.)	82	45	82	95
„ „ „ gal. w w. a. (bez kup.)	78	60	79	—
Banku hip. gal. (bez kup.)	—	—	93	60
Obligacye indemnizacyjne galic.	65	—	65	40
detto W. X. Krakowskiego	—	—	—	—
detto Księstwa Bukowińskiego	—	—	—	—
Pożyczki głodowej z r. 1866 po 7%	99	60	100	—
Pierwszeń. kol. gal. Kar. Ludw. I. Emisyi	94	—	94	50
detto dtto dtto II. detto	88	75	89	25
detto dtto Lwowsko-Czerniowieckiej I. Emisyi	80	—	81	—
detto dtto detto II. detto	—	—	—	—
Dukat holenderski	—	—	—	—
Dukat cesarski	5	69	5	72
Napoleondor	9	50	9	53
Rubel srebrny rosyjski	1	86	1	88
papierowy rosyjski	1	65	1	$65^1/_2$
Pół imperyał rosyjski	9	82	9	92
Banknoty polskie za 100 zł. polskich	—	—	—	—
Talar pruski srebrny	—	—	—	—
Pruskie bilety kasowe	1	$74^3/_4$	1	$75^1/_2$
Srebro	117	—	117	$^3/_4$

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 1. lutego 1868.

1. Dług publiczny.

A. Państwa. (Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentami od stycznia do lipca po 5%	65.90	66 10
od kwiet. do października po 5%	65.90	66.10
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 35 latach po 5%	72 75	73 25
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki.) zwrotna w 37 latach po 5%	80.—	80.50
Metaliki po 5%	56.95	57 10
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	160.75	161 25
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	160.—	160.50
Przez. do wyl. z r. 1854	75.75	76.25
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83.70	83.90
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	92.25	92.75
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	80 60	80.60
Renty Como po 42 lir. austr.	18.50	19.50
B. Krajów koronnych. Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.		
Niższej Austryi	88.50	89 50
Czech	91 —	91.59
Węgier	70 —	70.50
Galicyi	64 25	65 —
Siedmiogrodu	65 75	66.25
Bukowiny	64.75	65 —
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99.75
2. Akcye.		
Banku narodowego	677 —	678.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	188 —	188.20
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	632.—	635.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	111 25	111.75
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1720.—	1725.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	247 20	247.40
Polud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	169 —	169 50
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140.—	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	202 75	203.25
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	170.50	171.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	448 —	452.—
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—
3. Listy zastawne. (za 100 zł.)		
Banku narod. przezn. do losowania po 5% w w. a.	92 40	92.60
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.25	79.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.—
Węgier. Towar. ziemskie. po $5^1/_2$%	90 75	91.—
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	101.75	102.50
4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.		
Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 —	91.50
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	87.50	88.—
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94.50	95.—
5. Losy. (za sztukę.)		
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	129.60	130 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	92.—	93.—
Poż. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.50	119 50
„ „ po 50 zł. w. a.	52.50	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	26 50	27.—
Esterhazego po 40 zł. m. k.	120.—	—.—
Salma „ 40 „ „	30.25	30.75
Palffiego „ 40 „ „	25.—	25.25
Clarego „ 40 „ „	26.—	27.—
St. Genois „ 40 „ „	26.—	26 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	19 50	20.—
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50
Weksle. (Na 3 miesiące.)		
Amsterdam za 100 zł. hol.	100.—	100 25
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	99.60	100.—
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	99 80	100.10
Hamburg za 100 M. B.	88.20	88.30
Londyn za 10 ft. szt.	119.45	119.70
Paryż za 100 fr.	47 45	47 50
Kurs złota.		
Dukaty ces. men.	5.71	5 73
detto. pełnej wagi	5.71	5 73
Korona	16.30	16 40
20frankówka	9 54	9 55
Rosyjski imperyał	9.85	9.90
Talar związkowy	1.76	1.77
Srebro	117.50	118.—
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. $7^5/_{10}$ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 4. lutego

	złr.	kr.
5% Metaliki	57	60
„ z procentami z maja i listopada	59	15
5% pożyczka narodowa	66	30
Losy z 1860 roku	83	70
Akcye banku wiedeńskiego	682	—
„ „ kredytowego	188	30
Londyn, 10 funtów szterlingów	119	—
Srebro	117	—
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	70

DZIENNIK URZĘDOWY.

(244) **Edykt.** (1)

Nro. 275. C. k. sąd powiatowy w Krzeszowicach uwiadamia niniejszem p. Marcina Kalicińskiego, iż przeciw niemu p. Ewald Migula pod dniem dzisiejszym wniósł pozew o uznanie go za wyłącznego posiadacza i właściciela propinacyi we wsi Sanka południowa, odszkodowanie w kwocie 450 złr. z pn., w skutek czego do rozprawy audyencya sądowa na dzień 5. marca 1868, godzinę 10tą rano wyznaczoną została.

Ponieważ p. Marcin Kaliciński z miejsca pobytu wiadomy nie jest, przeto ustanowiony został dla niego kurator w osobie p. adwokata krajowego Dra. Zyblikiewicza z zastępstwem p. adwokata krajowego Dra. Szlachtowskiego.

Wzywa się zatem p. Marcina Kalicińskiego, ażeby ustanowionemu kuratorowi potrzebne do obrony środki podał, lub innego obrońcę ustanowił i o tem sądowi doniósł.

Krzeszowice, dnia 21. stycznia 1868.

(245) **Obwieszczenie.** (1)

L. 3491. C. k. sąd powiatowy w Kalwaryi podaje do wiadomości, że na dniu 12. lutego 1868, 11. marca 1868 i 1. kwietnia 1868, każdym razem o godzinie 10. przed południem odbędzie się w Marcyporębie w drodze publicznej licytacyi przymusowa sprzedaż gruntu pod l. 143 położonego, należącego do masy leżącej Wojciecha Medonia, na zaspokojenie kwoty 168 zł. 5 kr. w. a. z przyn. Antoniemu Urbańczykowi przyznanej.

Grunt ten obejmuje 3 morgi 800 kwadr. sążni, a wartość szacunkowa tegoż wynosi 50 zł. wal. a., z której licytanci 15 zł. jako wadyum do rąk komisyi licytacyjnej złożyć będą obowiązani.

Gdyby w pierwszych dwóch terminach realność powyższa za cenę szacunkową lub wyżej takowej sprzedaną być nie mogła, to takowa na trzecim terminie nawet poniżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Warunki licytacyi można w registraturze tutejszego sądu przejrzeć lub odpisać.

Dla masy leżącej Wojciecha Medonia ustanawia się kuratora w osobie Jana Goczała w Marcyporębie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kalwarya, dnia 10. grudnia 1867.

(242) **Edykt.** (1)

Nro. 6493. C. k. sąd obwodowy w Nowym Sączu niniejszem zezwala i rozpisuje przymusową sprzedaż publiczną sumy 2000 złr. w. a. z odsetkami 6% od 25. marca 1860 aż do 23. lipca 1860, dalej tylko po 5% i z kosztami 5 złr. 88 kr. i 9 złr. 1 kr. w. a. w stanie biernym realności pod l. 39 w Piątkowy Dom. I., pag. 13, n. 1 on., pag. 15, n. 4 et 5 on. i pag. 17, n. 6 on. na rzecz Franciszka Holenia intabulowanej, na zaspokojenie pretensyi przez Maryę, Władysława, Alfreda i Alexandra Runge przeciw Franciszkowi Holenia wygranej 500 złr. m. k. czyli 525 złr. z procentem 6% od 20. czerwca 1860 do intabulacyi, zaś dalej po 5% liczyć się mającym i z kosztami przyznanemi 5 złr. 47 kr., tudzież kosztami które się obecnie w kwocie 14 złr. 56 kr. przyznaje, którato egzekucyjna licytacya odbędzie się w sali audyencyonalnej c. k. sadu obwodowego w Nowym Sączu w trzech terminach: dnia 2. kwietnia 1868, dnia 7. maja 1868 i dnia 4. czerwca 1868, o godzinie 10tej z rana pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się suma 2000 złr. w. a.; na pierwszych dwóch terminach pretensya ta tylko za ową sumę lub wyżej takowej, w trzecim zaś terminie także niżej takowej za jakąbądź cenę zostanie sprzedaną.

2. Każdy chęć kupienia mający zobowiązany jest 10% ceny wywołania, zatem ilość 200 złr. w. a. gotowemi pieniądzmi lub w papierach publicznych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć. — Zakład nie gotówką złożony w ciągu dni 14 przez ofiarującego największą cenę zamienić się musi na gotówkę. Zakład gotówką złożony temu który największą cenę będzie ofiarował, wrachowany będzie w cenę kupna, innym zaś licytantom zaraz po odbytej licytacyi zwróci się.

3. Ofiarujący największą cenę będzie zobowiązanym w ciągu 30 dni po otrzymaniu zawiadomienia o potwierdzeniu aktu licytacyi całą cenę kupna ofiarowaną do sądu złożyć, potem wydanym mu będzie dekret własności, a na jego koszta za właściciela kupionej sumy 2000 złr. w. a. z pn. w stanie biernym realności l. 39 w Piątkowy zostanie intabulowanym.

4. W razie gdyby ofiarujący największą cenę warunkowi pod 3. wzmiankowanemu nie uczynił zadość, wtedy na żądanie jakiejkolwiek interesowanej strony ta suma na jego koszt i niebezpieczeństwo w jednym terminie za jakąkolwiekbądź cenę będzie sprzedaną, zakład zauważy się za przepadły, a on za wszelką szkodę zostanie odpowiedzialnym.

5. Wyciąg tabularny tak sumy sprzedać się mającej jako też realności l. 39 w Piątkowy, na której ta suma jest intabulowaną, można przejrzeć w registraturze sądowej, jakoteż w czasie przedsięwzięcia licytacyi w komisyi licytacyjnej.

6. O rozpisanej niniejszej licytacyi zawiadamia się strony, wierzycieli wiadomych do rąk własnych, zaś wierzycieli z miejsca pobytu lub życia niewiadomych i tych co po 26. października 1867 ze swojemi pretensyami do tabuli weszli, lub którymby zawiadomienia o rozpisaniu tej licytacyi z jakiegobądź powodu albo wcale nie albo wczas przed terminami, również którymby rezolucyi w dalszem tem postępowaniu egzekucyjnem doręczyć nie można było, zawiadamia się przez edykta i kuratora, którego się w osobie p. adwokata Dra. Laskowskiego z substytucyą p. adwokata Micewskiego ustanawia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Nowy Sącz, dnia 25. listopada 1867.

(254) **Edykt.** (1)

Nr. 13639. Ces. król. sąd obwodowy w Przemyślu podaje do publicznej wiadomości, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego lwowskiego z dnia 19. października 1867 do L. 54616 egzekucyjna sprzedaż licytacyjna dóbr Myczków pp. Eulalii z Rossowskich Zatorskiej i Jana Nep. Felixa Wita 3 im. Zatorskiego ut Dom. 58 i 368 pag. 48 i 224 własnych, w byłym obwodzie Sanockim a w powiecie Liskim położonych, uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 19. października 1867 do L. 54616 na prośbę Dyrekcyi galic. Towarzystwa kredytowego przeciw pp. Eulalii z Rossowskich Zatorskiej i Janowi Felixowi Witowi 3 im. Zatorskiemu celem zaspokojenia kapitału w sumie 2635 złr. 43 kr. m. k. czyli 2767 złr. 50½ kr. w. a. wraz z p. n. Towarzystwu kredytowemu należącego dozwolona rozpisuje się, która w trzech terminach, a mianowicie dnia 24. lutego 1868, dnia 23. marca 1868 i dnia 27. kwietnia 1868, każdego razu o godzinie 10tej przed południem pod następującemi zmieniającemi warunkami w tym sądzie przedsięwziętą zostanie.

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 16.066 złr. 20 kr. m. k. czyli 16.869 złr. 65 kr. w. a. W pierwszym i drugim terminie dobra te niżej ceny wywołania nie będą sprzedane.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi dziesiątą część ceny wywołania, mianowicie sumę 1687 złr. a. w. bądź w gotowiznie, bądź w książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, bądź w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, albo też w galic. obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, nigdy jednak nad wartość nominalną tychże, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć.

4. Gdyby dobra te w pierwszym lub drugim terminie przynajmniej za cenę wywołania sprzedane nie były, w trzecim terminie niżej ceny wywołania, jednak w każdym razie za taką tylko cenę sprzedane będą, któraby na zaspokojenie wierzytelności galic. Towarzystwa kredytowego z należytościami podrzędnemi wystarczyła.

Gdyby zaś dobra te w trzecim terminie pod warunkiem wyżej wskazanym sprzedane nie były, natenczas w celu ułożenia ułatwiających warunków wyznacza się termin sądowy na dzień 27. kwietnia 1868 o godzinie 4tej po południu z tem oznajmieniem, iż nie stawający na terminie wierzyciele hypoteczni jako do większości głosów stawających przystępujący uważani będą.

5. Akt oszacowania, wyciąg tabularny, jako też i bliższe warunki licytacyi w tutejszo-sądowej registraturze przejrzeć można.

O tej licytacyi zawiadamia się strony, tudzież wszystkich wierzycieli, którymby uchwała niniejsza z jakiegokolwiekbądź powodu doręczoną być nie mogła, i tych, którzyby po dniu 11. sierpnia 1867 do tabuli weszli, do rąk kuratora p. adw. Dra. Regera z substytucyą p. adw. Dra. Kozłowskiego i przez edykta.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Przemyśl, dnia 19. grudnia 1867.

Nro. 200. **Steckbrief** (300—1)

zur Verfolgung des, des Diebstahls beschuldigten

Martin Opiela, aus Gorlice gebürtig, 46 Jahre alt, mittelgroß, stark, mit länglichem braunem Gesichte, dunkelbraunen Haaren und Augenbraunen, blauen Augen, in landesüblicher Bauerntracht, und

Johann Kanty Grelarczyk, aus Kołkówka gebürtig, in Uniszowa wohnhaft, starken mittelgroßen Körperbaues, braunen Gesichtes, brauner Haare und Augenbraunen, in kleinstädtischem Anzuge,

welche am 21. Jänner l. J. aus den h. g. Arresten entwichen sind.

Dieselben wollen im Aufgreifungsfalle an das hiesige Gericht geleitet werden.

Vom k. k. Untersuchungsgerichte.

Gorlica, am 30. Jänner 1868.

(255) **Edykt.** (1)

Nro. 21859. C. k. sąd krajowy Krakowski zawiadamia niniejszym edyktem spadkobierców ś. p. Wiktoryi Puszetowej, jakoto: Maryę Bukowską, Franciszka Goczałkowskiego, Stanisława Puszeta, Antoninę Walterową, Nepomucenę Żukową i Annę Czaplicką z życia i miejsca pobytu niewiadomych, lub w razie śmierci któregokolwiek z nich ich spadkobierców lub prawonabywców z imienia, życia i miejsca pobytu niewiadomych, że przeciw nim p. Helena Piekarska wniosła pozew, w załatwieniu tegoż pozwu został termin do rozprawy ustnej na dzień 1. kwietnia 1868, godzinę 10tą rano wyznaczonym.

Gdy miejsce pobytu pozwanych jest niewiadomem, przeto c. k. sąd krajowy w celu zastępowania pozwanych, jak równie na koszt i niebezpieczeństwo tychże tutejszego adwokata p. Dra. Koczyńskiego z substytucyą p. adwokata Dra. Kańskiego kuratorem nieobecnych ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanym, aby w wyż oznaczonym czasie albo sami stanęli, lub też potrzebnych dokumentów ustanowionemu dla nich zastępcy udzielili, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrali i o tem c. k. sądowi krajowemu donieśli, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użyli, w razie bowiem przeciwnym wynikłe z zaniedbania skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Kraków, dnia 30. grudnia 1867.

(257) **Edict.** (1)

Nro. 4255. Vom k. k. Bezirksgerichte in Mikołajów wird den abwesenden und dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Eheleuten Samson und Sara Garfunkel dann Chaim und Beile Kessler mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider dieselben Wolcio Binstock und Berko Binstock wegen Anerkennung des Eigenthums der in Żydaczów sub Nr. 289 gelegenen Realität sub pr. 30. November l. J. Z. 4255 bei diesem Bezirksgerichte eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber die Tagsatzung zur mündlichen Verhandlung auf den 14. Mai 1868 um 10 Uhr Vormittags anberaumt worden ist.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Bezirksgericht zu deren Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den Hrn. Edmund Weinek als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict werden demnach die Belangten erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Bezirksgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben werden.

Mikołajów, am 17. December 1867.

(258) **Edykt.** (1)

Nro. 102. Od c. k. powiatowego sądu zawiadamia się niewiadomych spadkobierców Hersza Schwarzthala tym edyktem, że przeciw masie leżącej tegoż ks. Teodor Kuryło pod dniem 20. stycznia r. b. o zapłacenie kwoty 150 złr. w. a. wniósł skargę i prosił o pomoc sądową, względem czego do sumarycznej pertraktacyi termin na dzień 17. lutego 1868 oznaczonym został.

Gdy spadkobiercy oskarzonego Hersza Schwarzthala są niewiadomymi, przeto c. k. sąd powiatowy w Ustrzykach dla zastąpienia ich i na ich niebezpieczeństwo i koszt tutejszego p. Wiktora Riedla jako kuratora ustanowił, z którym wniesiona sprawa według przepisanej dla Galicyi procedury sądowej będzie pertraktowana.

Tym edyktem przypomina się przeto obżałowanym, ażeby w należytym czasie albo sami przybyli, albo potrzebne dokumenta ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego rzecznika wybrali i temu sądowi oznajmili, w ogóle przedsięwzięli służące do obrony przepisane środki prawne, gdyż powstałe z zaniedbania skutki sami sobie przypiszą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Ustrzyki, dnia 21. stycznia 1868.

(260) **Kundmachung.** (1)

Nr. 5854. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird im Grunde der §. 1 und 3 des Gesetzes vom 17. December 1862 Nr. 97 R. G. B. über das sämmtliche wo immer befindliche bewegliche und das in jenen Kronländern, für welche das obige Gesetz Wirksamkeit hat, gelegene unbewegliche Vermögen des Herman Mieses Handelsmann das Ausgleichsverfahren mit dem Beisatze eingeleitet, daß der Zeitpunct der Anmeldung der Forderungen und die Vorladung zur Ausgleichsverhandlung selbst, insbesondere werde kundgemacht werden, daß es jedoch Jedem der Gläubiger frei stehe, seine Forderung mit der Rechtswirkung des §. 15 des gedachten Gesetzes sogleich bei dem k. k. Notar Hrn. Wolski, welcher mit der Durchführung des Ausgleichsverfahrens betraut wird, anzumelden.

Vom k. k. Landesgerichte

Lemberg, am 31. Jänner 1868.

(240) **Edykt.** (1)

L. 17452. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż na zaspokojenie sumy wekslowej w kwocie 3877 zł. w. a. z przynależytościami p. Adamowi Morawskiemu przeciw p. Julii hr. Krasickiej przyznanej, egzekucyjna sprzedaż dożywotnego prawa użytkowania i administrowania dóbr Baranowa z przyległościami Dmitrów wielki, Dmitrów mały, Dmitrów czyli Koło, Wola gołego, Knapy, Durdy, Smykło, Skopanie, Suchorzew i Przewóz w obwodzie Tarnowskim położonych, na rzecz dłużniczki p. Julii hr. Krasickiej dom. 456. pag. 65. nr. 19. haer., dom. 206. pag. 222. nr. 16. haer. pag. 66. nr. 119. on. zahypotekowanego a teraz według dom. 206. pag. 238. nr. 25. własn. na cenę kupna dóbr Baranów z przyległościami w ilości 200.100 zł. w. a. przeniesionego — w drodze publicznej licytacyi w trzech terminach, a to pod następującemi warunkami dozwala się:

1. Cena wywołania będzie wartość detaksacyi przymusowej w ilości 343729 zł. wal. austr. się okazująca.

2. W pierwszym i drugim terminie prawo to tylko wyżej lub przynajmniej za wartość szacunkową sprzedane być może, w trzecim zaś terminie będzie niżej ceny wywołania za jakąkolwiek ofiarowaną cenę kupna (dekret nadworny z 27/10 1797 nr. 385 i §. 421 K. U. S.)

Sprzedaż tę przedsięweźmie sądownie ustanowiony substytut notaryusza p. Karol Rudolphi w swej kancelaryi notaryalnej w Tarnowie, a 1szy termin w tym celu wyznacza się na dzień 29go lutego 1868, drugi na dzień 28go marca 1868, 3ci zaś na dzień 25go kwietnia 1868, zawsze o godzinie 10tej rano, na który to ostatni termin obie strony, jakoteż wszyscy wierzyciele hypoteczni w tym celu stawić się mają, aby w razie, gdyby nikt chęć kupienia mający się nie zgłosił, lżejsze warunki licytacyjne ustanowić.

3. Każdy chęć licytowania mający obowiązany jest przed rozpoczęciem licytacyi, lub w ciągu takowej do rąk komisyi licytacyjnej złożyć jako wadyum okrągłą sumę 4000 zł. w. a. albo w gotówce, albo w listach zastawnych galic. stan. Towarzystwa kredytowego, lub banku narodowego w Wiedniu, albo w książeczkach kasy oszczędności, albo w obligacyach indemnizacyjnych lub rządowych, albo w 5%-towych kassascheinach wiedeńskiego banku kredytowego lub eskontowego, lub też banku anglo-austryackiego lub jego lwowskiej filii wraz z należącymi do nich niezapadłymi kuponami i talonami, które według kursu ostatniego w Gazecie rządowej Lwowskiej umieszczonego, nigdy jednak nad wartość nominalną obliczone będą.

Wadyum kupiciela będzie zatrzymane i do depozytu złożone, innym zaś współlicytującym po ukończonej licytacyi zwrócone.

Od złożenia wadyum uwolniony zostaje prowadzący egzekucyę p. Dr. Adam Morawski pod warunkiem, jeżeli takowe primo loco zabezpieczy na sumie w egzekucyi będącej, z tego przed komisyą licytacyjną wykaże się oryginalny dokument komisyi złoży.

Stronom chęć kupna mającym dozwala się przejrzenie wyciągu tabularnego i aktu oszacowania dotyczącego prawa dożywocia i administracyi dóbr Baranowa w tutejszo-sądowej registraturze.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 23. stycznia 1868.

(266) **Edict.** (1)

Nr. 7083. Vom k. k. Bezirksgerichte in Brody wird bekannt gemacht, daß Hirsch Byk bei diesem Gerichte eine Klage wider die Nachlaßmasse des Salamon Fröschels und rücksichtlich wider dessen unbekannten Erben wegen Löschung der im Lastenstande der Realitäten unter Tab. Nr. 1091, 1092 und 1096 in Brody Dom. recnt. tom. 26. follo 160. pos. 5. on., Dom. recnt. tom. 27. fol. 99. pos. 7. on. und Dom. recnt. tom. 27. folio 100. pos. 6. on. zu Gunsten der Nachlaßmasse des Salamon Fröschels intabulirten Summen von 500 holl. Ducaten angebracht habe, und daß zur mündlichen Verhandlung hierüber die Tagfahrt auf den 4. März 1868 um 10 Uhr Vormittags festgesetzt ist.

Für die Belangte Nachlaßmasse des Salamon Fröschels und rücksichtlich für dessen dem Namen, Leben und Wohnorte nach dem Gerichte unbekannten Erben wurden zu ihrer Vertretung und auf deren Gefahr und Kosten der Herr Advocat Kukucz zum Curator bestellt, mit welchem diese Verhandlung durchgeführt werden wird.

Daher werden die Belangten erinnert, zur gehörigen Zeit entweder selbst zu erscheinen oder dem genannten Curator die erforderlichen Rechtsbehelfe mitzutheilen, oder auch sich einen anderen Sachwalter zu wählen, und denselben dem Gerichte anzuzeigen, und überhaupt alle zu ihrer Vertheidigung dienlichen Rechtsmittel rechtzeitig anzuwenden, da dieselben die Folgen der Versäumung sich selbst zuzuschreiben haben werden.

Brody, am 15. Jänner 1868.

(263) **Obwieszczenie.** (1)

L. 1332. C. k. sąd obwodowy Tarnowski panu Adamowi Zubrzyckiemu niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż p. Markus Maschler o zapłacenie sumy wekslowej 2000 zł. w.a. z p. n. dnia 30. stycznia 1868 do l. 1332 przeciw niemu skargę wniósł i o pomoc sądową prosił, w skutek czego nakaz zapłaty z dnia dzisiejszego do l. 1332 wydany został.

Ponieważ pobyt pozwanego nie jest wiadomym, przeto przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo zapozwanego tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą pana adwokata Dra. Hoborskiego na kuratora, z którym wniesiony spór według ustawy cyw. dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Tym edyktem przypomina się zapozwanemu, ażeby w przeznaczonym czasie, albo się sam osobiście stawił, albo potrzebne dokumenta przeznaczonemu zastępcy udzielił, lub też innego obrońcę obrał i tutejszemu sądowi oznajmił, ogólnie do bronienia prawem przepisane środki użył, inaczej z jej opóźnienia wynikające skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 27. stycznia 1868.

(273) **Edykt.** (1)

L. 15727. C. k. sąd odwodowy w Przemyślu zawiadamia niniejszem p. Franciszkę z Niesiołowskich Leszczyńskę i p. Benedykta Nowosieleckiego z życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w razie śmierci ich nieznajomych spadkobierców, tudzież spadkobierców Piotra Topolnickiego z imienia i życia nieznajomych, iż przeciw onymże p. Klementyna Lenkiewiczowa pod dniem 31. grudnia 1867 do l. 15727 pozew o wykreślenie ze stanu biernego dóbr Telesznica Oszwarowa sumy 2000 złotp. w ks. wł. 46. str. 123. l. 2. cięż. i sumy 6000 złotp. w ks. wł. 46. str. 123. l. 3. cięż. zahypotekowanej z odnośnemi pozycyami i nadciężarami podała, w skutek którego termin na dzień 17. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym został.

Gdy miejsce pobytu zapozwanych nie jest wiadome, przeto ustanawia się onymże na ich koszt i niebezpieczeństwo p. adwokata krajowego Dra. Regera za kuratora, a pana adwokata krajowego Dra. Chamaides za jego zastępcę.

Oraz wzywa się pozwanych, by na powyższym terminie albo sami stanęli, albo też ustanowionemu kuratorowi potrzebną do obrony informacyę udzielili, lub też innego sobie obrońcę obrali i takowego sądowi temu wymienili, inaczej skutki zaniechania tego sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl, dnia 15. stycznia 1868.

(259) **Edykt.** (1)

Nr. 3292. C. k. sąd powiatowy w Liszkach niniejszem wiadomem czyni, iż na żądanie p. Cezara Papieskiego w skutek uchwały c. k. sądu krajowego krakowskiego z dnia 7. października r. 1867 l. 15575, w drodze egzekucyi nakazu zapłaty z dnia 10. sierpnia 1863 l. 14036 przedsięwziętą będzie celem zaspokojenia należytości p. Cezara Papieskiego w kwocie 90 rubli srebr. wraz z procentem po 6 od sta od dnia 18. kwietnia 1866 i kosztami w ilości 7 złr. 2 kr., 9 złr. 49 kr., 4 złr. 36 kr., 18 złr. 15 kr. w. a., publiczna sprzedarz realności w Półwsiu Zwierzyniec pod l. 279 kad. 26 położonej, dłużnika p. Franciszka Kozłowskiego własnej a to w trzech terminach w c. k. sądzie powiatowym w Liszkach na dzień 17. lutego, 17. marca, 17. kwietnia r. 1868, każdą razą o godzinie 10. rano wyznaczonych pod następującemi warunkami:

1. Za cenę wywołania stanowi się cena szacunkowa w sumie 2000 złr. w. a. i na pierwszych dwóch terminach realność rzeczona za cenę szacunkowa lub wyżej, na trzecim zaś terminie nawet poniżej ceny szacunkowej, jednak tylko za kwotę wszystkie długi hypoteczne pokrywającą sprzedaną będzie.

2. Chęć kupna mający złoży jako wadyum przy licytacyi kwotę 200 złr. w. a. do rąk komisyi sądowej w gotówce lub w obligacyach indemnizacyjnych, albo też w listach zastawnych kredytowego Towarzystwa galicyjskiego wraz z kuponami a to według ostatniego kursu jaki w gazecie „Czas" pod rubryką „dają" notowanym będzie. Złożone wadyum kupiciela zatrzymane, zaś innym licytantom zaraz po licytacyi zwrócone będzie.

3. W razie gdyby sprzedaż na wyznaczonych powyżej trzech terminach nienastąpiła, natenczas ustanawia się termin sądowy na dzień 18. czerwca r. 1868 o godzinie 10. przedpołudniem celem ustanowienia lżejszych warunków licytacyi, na którym to terminie wierzyciele hypoteczni pod tą surowością stanąć mają, że niestawający do większości obecnych wierzycieli policzonemi będą.

4. Co się tyczy reszty warunków licytacyi, ciężarów hypotecznych, podatków i innych obowiązków realności dotyczących, odseła się chęć kupna mających do wyciągu hypotecznego, aktu oszacowania i warunków, które się w registraturze c. k. sądu powiatowego w Liszkach znajdują.

O rozpisaniu tej licytacyi zawiadomienie otrzymują, którzyby po dniu 10. lutego r. 1867 do hypoteki weszli, lub którymby rezolucya z jakichbądź powodów przed terminem licytacyi doręczoną być niemogła, przez edykta i niniejszem ustanowionego kuratora adw. Dr. Rosenblatta, któremu jako zastępca adw. Dr. Zucker dodany zostaje.

Z c. k. sądu powiatowego.

Liszki, dnia 12. grudnia 1867.

(250) **Edykt.** (2)

Nr. 11546. W skutek uchwały c. k. sądu obwodowego w Złoczowie z dnia 30. grudnia 1867 l. 11546 uzupełnia się edykt w dzienniku urzędowym Gazety lwowskiej z roku 1865 w numerach 257, 258 i 259 umieszczony w całej swej osnowie następującym sposobem:

L. 7724. Ze strony c. k. sądu obwodowego w Złoczowie wiadomo się czyni, iż pp. Ferdynanda z Chołodeckich Kamieńska i Izydor Chołodecki przeciw pp. Piotrowi Padlewskiemu, Brygidzie z Eysymuntów Padlewskiej, Jędrzejowi Padlewskiemu, Michałowi Wierzejskiemu i Onufremu Chołodeckiemu z życia i miejsca pobytu niewiadomym, a w razie ich śmierci także przeciw ich niewiadomym spadkobiercom, o ekstabulacyę ze stanu biernego dóbr Kudynowce sum 15.400 złp. 100.000 złp. 5000 złp., 1922 złp. i zezwolenia, dobra Kudynowce, Pleśniany i Hrabużnę w dalszą trzechletnią dzierzawę puszczenia jak dom. 6 pag. 216. n. 1, 2, 3 i 5 on. ciężących wraz z pozycyami odnośnemi i nad ciężarami, na dniu 22. wrześnie 1865 do l. 7724 pozew wytoczyli.

W skutek tego wyznacza się do ustnej rozprawy termin na dzień 30. marca 1868 o godzinie 10. przed południem i powyżej wzmienionych pozwanych zawzywa się, ażeby na wyznaczonym terminie lub sami stanęli, lub też postanowionemu dla nich kuratorowi w osobie p. adwokata Starzewskiego z substytucyą p. adwokata Schrenzla potrzebną do obrony informacyę i dokumenta udzielili, lub innego obrońcę sobie obrali, w ogóle potrzebne do obrony kroki sami przedsięwzięli, gdyż inaczej złe skutki z zaniedbania wyniknąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów 30. grudnia 1867.

(253) **Edykt.** (2)

Nr. 854. C. k. sąd obwodowy Stanisławowski wiadomo czyni, iż p. Wicenty właściciel dóbr Przybyłowa przeciw niewiadomym co do życia i pobytu a w razie ich śmierci tychże spadkobiercom również co do imion, życia i pobytu niewiadomym Konstancyi z Karsnickich Łysakowskiej, Cecylii z Karsnickich Maleckiej, Onufremu Karsnickiemu i Tadeuszowi Karsnickiemu jako spadkobiercom Tekli z Chojnackich Karsnickiej o extabulacyę zastrzeżenia dożywocia Dm. 43. pag. 105 n. 11. haz. w stanie czynnym dóbr Koliniec na rzecz ś. p. Tekli z Chojnackich Karsnickiej uwidocznionego pod dniem 15. stycznia 1868 do L. 854 pozew wniósł, o pomoc sądową prosił, w skutek czego termin do ustnej rozprawy na dzień 25. lutego 1868 o godzinie 9. zrana wyznaczonym został.

Gdy pobyt zapozwanych lub ich spadkobierców jest niewiadomy, przeto ustanowił sąd dla nich kuratora w osobie p. adwokata Dra. Maciejewskiego przy substytucyi p. adwokata Dra. Kwiatkowskiego, z którym wniesiony spór według ustawy cyw dla Galicyi przepisanej przeprowadzonym będzie.

Upomina się przeto tym edyktem zapozwanych, by w naznaczonym czasie albo sami się tutaj stawili, albo potrzebnych dokumentów przeznaczonemu zastępcy udzielili lub też innego obrońcy sobie obrali i tutejszemu sądowi oznajmili.

Z c. k. sądu obwodowego.

Stanisławów, dnia 20. stycznia 1868.

(249) **Edykt.** (2)

Nro. 12439. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie niniejszem wiadomo czyni, iż p. Teresa Zagórska 2go ślubu Kownacka imieniem własnem tudzież imieniem nieletnich Zofii, Eleonory, Eustachego i Jadwigi Zagórskich, jako spadkobierców ś. p. Karola Zagórskiego, przeciw Maciejowi (Mathias) Pawłoskiemu z miejsca pobytu niewiadomemu, lub w razie tegoż śmierci jego spadkobiercom z nazwiska i miejsca pobytu niewiadomym o ekstabulacyę sumy 500 dukatów z pn. na dobrach Olesko jak Dom. 132, p. 302, 319, 323, n. 72, 98 i 107 on. intabulowanej, pod dniem 20. grudnia 1867 do l. 12439 pozew wnieśli, w skutek czego do ustnej rozprawy termin na dzień 20go kwietnia 1868 o godzinie 10tej przed południem wyznaczonym i pozwanym na kuratora p. adwokat Dr. Starzewski z substytucyą p. adwokata Dra. Lewickiego nadanym został.

Wzywa się przeto pozwanego, a w razie tegoż śmierci jego spadkobierców, ażeby na powyższym terminie lub sami stanęli, lub postanowionego im kuratora w środki obronne zaopatrzyli lub innego zastępcy sobie obrali, w ogóle wszystkie środki obronne sami przedsięwzięli, gdyż inaczej niepomyślne skutki z zaniechania obrony wypłynąć mogące sami sobie przypisaćby musieli.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Złoczów, dnia 30. grudnia 1867.

(232) **Edykt.** (3)

Nro 67485. C. k sąd krajowy Lwowski zawiadamia pp. Klarę i Wincentego Kwiatkowskich, z życia i miejsca pobytu niewiadomych, iż w skutek prośby p. Maryi Lenko kuratorowi w osobie p. adwokata Dra. Blumenfelda we Lwowie dla nich ustanowionemu polecono, aby w 14 dniach wykazali, że prenotacya zapowiedzenia w stanie biernym realności pod l. 100 1/4 t. j. domu i młyna Negwerowski zwanego we Lwowie jak Dom. 7, pag. 1, n. 1 on. na rzecz Klary i Wincentego Kwiatkowskich uskuteczniona, usprawiedliwioną jest lub w toku usprawiedliwienia zostaje, inaczej prenotacya ta na ponowne żądanie Maryi Lenko zmazaną zostanie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów, dnia 30. grudnia 1867.

(246) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 221. Wydział krajowy królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z wielk. księstwem Krakowskiem podaje niniejszem do powszechnej wiadomości, że na dniu 2. marca 1868 odbędzie się pierwsze losowanie obligacyi galicyjskiej pożyczki krajowej, przy której wylosowaną zostanie jedna ze Seryi A, B, C i D składająca się:

ze	175 sztuk obligacyi po	1000 złr.	175.000 złr.
„	2.500 „ „ „	100 „	250.000 „
„	10.000 „ „ „	20 „	200.000 „
razem z	12.675 sztuk imiennej wartości .		625.000 złr.

Losowanie odbędzie się w kancelaryi Wydziału krajowego we Lwowie trybem używanym przy losowaniu zapisów długu państwa.

Rezultat losowania podanym zostanie do powszechnej wiadomości w urzędowej Gazecie Wiedeńskiej i w urzędowej Gazecie Lwowskiej.

Wypłata wylosowanych obligacyi nastąpi w zupełnej wartości imiennej za złożeniem obligacyi i nieprzypadłych kuponów dnia 1. lipca 1868 w kasie krajowej we Lwowie, w Banku anglo-austryackim, w Zakładzie kredytowym ziemskim i w Zakładzie kredytowym dla handlu i przemysłu w Wiedniu.

Należytość za kupony brakujące nieprzypadłe, potrąconą zostanie z kwoty wylosowanej obligacyi.

Z Wydziału krajowego królestwa Galicyi i Lodomeryi i wielk. księstwa Krakowskiego.

We Lwowie, dnia 8. stycznia 1868.

(274) **Concurs.** (3)

Nro. 715. Zu besetzen ist die Postexpedienten-Stelle in Bortniki gegen Dienstvertrag und Caution von 200 fl.

Mit dieser Stelle ist

eine Jahresbestallung von	170 fl.
ein Amtspauschale von	30 „
und ein Botenpauschale jährlicher . . .	1000 „

für die Unterhaltung der zwischen Bortniki und Żurawno cursirenden Reit- und Botenfahrposten verbunden.

Bewerber haben ihre documentirten Gesuche binnen 3 Wochen bei der Postdirection in Lemberg einzubringen und anzugeben, ob und in welchen Nachlaß am Botenpauschale sie einzugehen bereit sind.

Von der k. k. galiz. Post-Direction.

Lemberg, am 17. Jänner 1868.

Konkurs.

Nro. 715. Do obsadzenia posada ekspedyenta pocztowego w Bortnikach za kontraktem i kaucyą w kwocie 200 złr.

Z tą posadą połączona jest

roczna dotacya w kwocie	170 złr.
pauszale kancelaryjne w kwocie . . .	30 „
i pauszale posłańcze „ . . .	1000 „

za utrzymywanie ordynarki i jazdy posłańczej między Bortnikami a Żurawnem obiegającej.

Ubiegający się mają swe potrzebnemi dokumentami zaopatrzone prośby wnieść w przeciągu 3 tygodni do c. k. Dyrekcyi poczt we Lwowie, a oraz podać, czy i ile z pauszalu posłańczego opuścić są gotowi.

Z c. k. galic. Dyrekcyi pocztowej.

Lwów, dnia 17. stycznia 1868.

(251) **Edikt.** (3)

Nr. 861. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der, dem Wohnorte nach unbekannten Frau Antonina Neronowicz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Nathan Tennenbaum aus Tarnopol ein Gesuch um Erlassung der Zahlungauflage über die Wechselsumme pr. 1000 fl. unterm 21. Jänner 1868 Zahl 861 übereicht, und um richterliche Hilfe gebeten.

Da der Aufenthaltsort der Belangten unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Landes-Advocaten Herrn Dr. Schmidt mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der für Galizien vorgeschriebenen Gerichtsordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte errinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 22. Jänner 1868.

(248) **Edict.** (3)

Nro. 12273. Vom k. k. Kreisgerichte in Złoczów wird dem Joseph Trzyska mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider denselben Hr. Franz Schnell unterm 17. December 1867 Zahl 12273 wegen Löschung der Forderung pr. 2000 fl. W. W. oder 840 fl. öst. W. aus dem am 13. April 1864 z. Z. 715 gefällten Collocationserkenntnisse der auf den Kaufschilling der in Złoczów sub Nr. 201 und 202 gelegenen Realitäten übertragenen Forderungen eine Klage angebracht und um richterliche Hilfe gebeten, worüber zur mündlichen Verhandlung die Tagfahrt auf den 20. April 1868 um 10 Uhr Vormittags mit dem hiergerichtlichen Beschluße vom 30. December 1867 Z. 12273 hiergerichts bestimmt wurde.

Da der Belangte seinem Leben und Wohnorte nach unbekannt ist, so wird demselben zur Vertretung der hierortige Hr. Landesadvocat Dr. Lewicki mit Substituirung des Hrn. Advocaten Dr. Schrenzl als Curator bestellt, der Belangte aber erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Behelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen anderen Sachwalter zu wählen und dem Gerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung erforderlichen Rechtsmittel zu ergreifen, indem er sich sonst die aus der Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Aus dem Rathe des k. k. Kreisgerichtes.

Złoczów, am 30. December 1867.

(226) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 22356. C. k. sąd krajowy w Krakowie wzywa wszystkich tych, którzy byłym adwokatom Krakowskim Drom. Szporowi lub Starzyckiemu swe sprawy do przeprowadzenia poruczyli lub tymże adwokatom jakie akta oddali, aby się w przeciągu trzech miesięcy do p. adwokata Dra. Altha w Krakowie, jako zastępcy byłych adwokatów Szpora i Starzyckiego, zgłosili i dotyczące akta sobie odebrali, albowiem po upływie tego czasu p. adwokat Dr. Alth upoważnionym zostanie do zniszczenia wszystkich u niego złożonych akt, tyczących się spraw przez p. adwokata Dra. Szpora i Starzyckiego prowadzonych, z wyjątkiem jedynie dokumentów w tychże aktach znajdujących się.

Kraków, dnia 31. grudnia 1867.

(252) **Edict.** (3)

Nro. 860. Vom Tarnopoler k. k. Kreisgerichte wird der dem Wohnorte nach unbekannten Fr. Antonina Neronowicz mittelst gegenwärtigen Edictes bekannt gemacht, es habe wider sie Nathan Tenenbaum aus Tarnopol auf Grund eines von ihr acceptirten Wechsels ddto. Lemberg den 19. Jänner 1865 pr. 500 fl. öst. W. ein Gesuch um Erlassung der Zahlungsauflage über die obige Wechselsumme unterm 21. Jänner 1868 Z. 860 überreicht und um richterliche Hilfe gebeten.

Da der Aufenthalt der belangten Fr. Antonina Neronowicz unbekannt ist, so hat das k. k. Kreisgericht zu ihrer Vertretung und auf ihre Gefahr und Kosten den hiesigen Hrn. Landesadvocaten Dr. Schmidt mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Koźmiński als Curator bestellt, mit welchem die angebrachte Rechtssache nach der Wechselordnung verhandelt werden wird.

Durch dieses Edict wird demnach die Belangte erinnert, zur rechten Zeit entweder selbst zu erscheinen, oder die erforderlichen Rechtsbehelfe dem bestellten Vertreter mitzutheilen, oder auch einen andern Sachwalter zu wählen und diesem k. k. Kreisgerichte anzuzeigen, überhaupt die zur Vertheidigung dienlichen vorschriftsmäßigen Rechtsmittel zu ergreifen, indem sie sich die aus deren Verabsäumung entstehenden Folgen selbst beizumessen haben wird.

Tarnopol, am 22. Jänner 1868.

(261) **Edykt.**

L. 21073. C. k. sad krajowy zezwala na wykreślenie firmy „M. Luxenberg" handel drzewa w Krakowie — z rejestru handlowego dla firm szczegółowycz na skutek zaniechania tego handlu

Kraków, dnia 23. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.